ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ଜେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 64 / 2008</u>

ଦୌରା ବିଚାର ସଂଖ୍ୟା 34 /2005 ରେ ଧାରା 374 ସିଆର୍.ପି.ସି ଅଧୀନରେ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ସୋନପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 14.07.2006 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଆବେଦନ **।**

ହାଡୁ ଓରଫ୍ କୁଶଳେଶ୍ୱର
ମନହିରା ...... ଆବେଦନକାରୀ

- ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ...... ଉତ୍ତରଦାତା

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ :- ସୁଶ୍ରୀ ମନସ୍ୱିନୀ ରାଉତ
ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ:- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ତ୍ରିପାଠୀ
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା

ଉପସ୍ଥିତ :

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. କେ. ସାହୁ

ଏବଂ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର

ଶୁଣାଣି ଏବଂ ରାୟ ତାରିଖ : 02.01.2024

ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା: ଆବେଦନକାରୀ ହାଡୁ ଓରଫ୍ କୁଶଳେଶ୍ୱର ମନହିରାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (ଏହା ପରେ 'ଆଇ. ପି. ସି.') ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୌରା ବିଚାର

ସଂଖ୍ୟା 34 / 2005ରେ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ସୋନପୁରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ ଯେ, 15.12.2004 ରେ ଅପରାହ୍ଣ 3ଟାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟା ମଧ୍ୟରେ, ତରଭା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିଲାଟିମୁଣ୍ଡା ଗ୍ରାମରେ ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସୁମିତ୍ରା ମନହିରା (ଏହା ପରେ 'ମୃତକ') ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, 14.07.2006 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ।

<u>ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା:</u>

2. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବାଗ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 15.12.2004 ରେ ତରାଭା ଥାନା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏତଲା (ଏହା ପରେ 'ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.') ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ସେହି ଦିନ, ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 6ଟା ବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନଡ଼ା ବାନ୍ଧୁଥିଲେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ କିଛି ମହିଳା ସଦସ୍ୟ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1, ସେମାନଙ୍କ କାନ୍ଦିବାର କାରଣ ପଚାରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ଜାଳେଣି କାଠ ଆଣିବାକୁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉ ଫେରି ନଥିଲେ । ମହିଳା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବା ପରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତକଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଏକ କ୍ଷେତରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ କ୍ଷତ ସହିତ

ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ କେହିଜଣେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଧାରୁଆ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତଦେହ ନିକଟରେ ଏକ ଗୋଛା କାଠ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିଥାଇପାରନ୍ତି । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ଅପରାହ୍ଣରେ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିନଥିଲେ ଏବଂ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଲିଖିତ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ, ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ 15.12.2004 ତାରିଖର ତରଭା ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 82 ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ନିଜେ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ସୂଚନାଦାତା (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । 15.12.2004 ରେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7.20 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଥାନାରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ତାଙ୍କୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ତା 'ପରେ ଆବେଦନକାରୀ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚାଷ ଯୋଗ୍ୟ ଜମିକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ବୁଦା ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ କୁରାଢ଼ୀକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଲଗ୍ନକ 4 ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ମଧ୍ୟ ମୃତଦେହ ଉପରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ 2) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଘଟଣା ସ୍ଥଳ ମାନଚିତ୍ର (ଅନୁଲଗ୍ନକ 12) ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେ ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜାଳେଣି

କାଠର ଗୋଛା ଏବଂ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି ଏବଂ ମାଟିର ନମୁନା ମଧ୍ୟ ଜବତ କରିଥିଲେ, ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଡାକ୍ତରଖାନା, ସୋନପୁରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଲଗ୍ନକ ୨ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ପୋଷାକ ଜବତ କରିଥିଲେ । ଜବତ ତାଲିକା (ଅନୁଲଗ୍ନକ 6/1) ଅନୁଯାୟୀ ମୃତକଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଶବକୁ ନେଇ ଯାଉଥିବା କନଷ୍ଟେବଳମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଇ. ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଉକ୍ତ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ରେଖାଚିତ୍ର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆର୍. ଆଇ., ତରାଭାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ପଠାଇଥିଲେ । ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍.ଓ.I) ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମତ ପାଇବା ପାଇଁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜବତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆର୍.ଏଫ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍, ସମ୍ବଲପୁରକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ 15) ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

<u>ଦୋଷାରୋପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ :</u>

3. ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ, ମାମଲାଟି ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ. ପି. ସି. ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର କରାଯିବ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ,

ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୌରା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନର ସାକ୍ଷୀ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ବସ୍ତୁ :

4. ବିଚାର ସମୟରେ, ଏହାର ମାମଲକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ବାର ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବାଗ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ସୂଚନାଦାତା ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରୁ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ କିଛି ମହିଳା କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପଚାରିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଳା କଟା ଅବସ୍ଥାରେ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ହୋଇ ଧାନ କ୍ଷେତରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ମହାଦେବ ମହଲ ଜଣେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦିନ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରୁ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିଥିଲେ । ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ସନ୍ତୋଷଙ୍କ ସହ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଘରର ଅନ୍ତେବାସୀମାନଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏପରି କାନ୍ଦିବାର କାରଣ ପଚାରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଧାନ କ୍ଷେତରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗଳା ପ୍ରାୟ କଟା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3 ସୁମନ୍ତ ବାଗ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ପୁତୁରା ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ପୋଖରୀରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରୁ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ସେ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପଚାରିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶବଟି ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହାର ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଟା ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ନିରଞ୍ଜନ ଦେହୁରୀ ଜଣେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଦିନ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଖବର ପାଇବା ପରେ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ତାଙ୍କ ବେକ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଇବା ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ଜବତ ତାଲିକା (ଅନୁଲଗ୍ନକ 4) ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍.ଓ. I.) ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5 ମୁରଲୀ ବାଗ ଜଣେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଧାନ କ୍ଷେତକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ମୃତକଙ୍କ ବେକ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଟା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5 ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଚଞ୍ଚଳା ବାଗ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ଭାଉଜ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 3ଟା ବେଳେ, ମୃତକ ଜଣକ ଧାନ କୁଟିବା ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆସି ତାଙ୍କୁ (ମୃତକ) ତାଙ୍କ ସହିତ ଜାଳେଣି କାଠ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ମୃତକ ଜଣକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯିବେ। ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମୃତକ ଜଣକ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପରେ, ତାଙ୍କୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3 ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଭାସ୍କର ପୋଢ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ଖବର ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଦେଖିଥିଲେ । ଜବତ ତାଲିକା (ଅନୁଲଗ୍ନକ 5) ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି, ନମୁନା ମାଟି, ଏକ ଯୋଡ଼ା ଚପଲ୍, ଏକ ଗୋଛା ଜାଳେଣି କାଠ ଏବଂ ଗୋଟିଏ 'ଡାଲା' (ଏକ ବାଉଁଶ ଟୋକେଇ) ଜବତ ହେବାର ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8, ଡ. ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, ସୋନପୁରରେ ସହକାରୀ ଶଲ୍ୟଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ପୋଲିସର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 7 ଜରିଆରେ ନିଜର ବିବୃତି ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷାରୁ ମିଳିଥିବା ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍.ଓ.I) ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି ମତକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 8 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦେହୁରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ତରଭା ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ତା 'ପରେ ସେମାନେ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ତରଭା ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ସହ ତରଭା ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତରଭା ଥାନା ନିକଟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖି ଘରକୁ ଫେରିଆସିଥିଲେ । ପରଦିନ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ତାଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ, ଜବତ ତାଲିକା (ଅନୁଲଗ୍ନକ 9) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ବନିୟାନ୍, ଏକ ଧୋତି ଏବଂ ଏକ ଗାମୁଛା ଜବତ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10 ଜଙ୍ଗେଶ୍ୱର ମନହିରା ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ, ତାଙ୍କୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ତରଭା ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ଙ୍କ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଥାନାରେ ପାଇଥିଲେ । ଗାଁକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 11 କିଶୋର କୁମାର ଭୋଇ, ତରଭାର ରାଜସ୍ୱ ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ପୋଲିସ୍ ର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ

10 ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 11 ମାଧ୍ୟମରେ ରେଖାଚିତ୍ର ନକ୍ସା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନନ୍ଦ, ତରଭା ଥାନାର ଓ.ଆଇ.ସି. ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ସୂଚନାଦାତା (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଲିଖିତ ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. (ଅନୁଲଗ୍ନକ 1) ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପନ୍ଦରଟି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ହେଉଛି ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍., ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ହେଉଛି ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି, ଅନୁଲଗ୍ନକ 3 ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିବୃତି, ଅନୁଲଗ୍ନକ 4 ହେଉଛି ଟାଙ୍ଗିଆର ଜବତ ତାଲିକା, ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ହେଉଛି ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି ଏବଂ ନମୁନା ମାଟିର ଜବତ ତାଲିକା, ଅନୁଲଗ୍ନକ 6/1 ହେଉଛି ମୃତକଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକର ଜବତ ତାଲିକା, ଅନୁଲଗ୍ନକ 7 ହେଉଛି ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି, ଅନୁଲଗ୍ନକ ୫ ହେଉଛି କୁରାଢ଼ୀ ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତାମତ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 9 ହେଉଛି ବନିୟାନ୍, ଧୋତି ଏବଂ ଗାମୁଛାର ଜବତ ତାଲିକା, ଅନୁଲଗ୍ନକ 10 ହେଉଛି ଆର୍.ଆଇ.ଙ୍କ ବିବୃତି, ଅନୁଲଗ୍ନକ 12 ହେଉଛି ରେଖାଚିତ୍ର ନକ୍ସା, ଅନୁଲଗ୍ନକ 13 ହେଉଛି ମୃତଦେହ ଚାଲାଣ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 14 ହେଉଛି ଏମ୍.ଓ. ଗୁଡ଼ିକର ସହାୟକ ପତ୍ର, ଅନୁଲଗ୍ନକ 15 ହେଉଛି ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ।

ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାରି ସଂଖ୍ୟକ ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏମ୍.ଓ.I. ହେଉଛି କୁରାଢୀ (ଟାଙ୍ଗିଆ), ଏମ୍.ଓ.II ହେଉଛି ଧୋତି, ଏମ୍.ଓ.III ହେଉଛି ବନିୟାନ ଏବଂ ଏମ୍.ଓ.IV ହେଉଛି ଗାମୁଛା ।

<u>ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆଳ:</u>

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳ ହେଉଛି ଅସ୍ୱୀକାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ବିଚାର ସମୟରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ସୂଚନାଦାତା (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ଲଗାଇଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ସେ ସକାଳ 7ଟାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା 5ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂଜା କରିବା ପରେ ସେ ନିଜ ଘରର ବାହାର ବାରଣ୍ଡାରେ ବସିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ଧାନ କ୍ଷେତରେ ପଡ଼ିଛି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏଭଳି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ସେ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିବାକୁ ତରଭା ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିବା ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ବରଂ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, କିଛି ଜମି ବିବାଦ କାରଣରୁ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ମୃତକଙ୍କ ସହ ତିକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ।

<u>ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ:</u>

6. ନଥିରେ ଥିବା ମୌଖିକ ତଥା ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ସହିତ ଯୋଡୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ମାମଲା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ବିଚାର କରୁଥିବା

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍.ଓ.I), ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଇଙ୍ଗିତରେ ବୁଦା ଭିତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅପହଞ୍ଚ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଅପରାଧ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ କରାଯିବାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କା ନଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭରଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କ ସହ 'ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା' ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅଭିଯୋଜନ ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅପରାଧ କରିବା ପଛରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକର ଜବତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଯାହା ରକ୍ତଦାଗଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର କୁହାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତିର ଫଳାଫଳକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ପରିସ୍ଥିତିର ଶୃଙ୍ଖଳକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷକୁ ତ୍ରୁଟିହୀନ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିଛି । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

<u>ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି :</u>

7. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସୁଶ୍ରୀ ମନସ୍ୱିନୀ ରାଉତ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ

ଏହି ମାମଲାଟି ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ଅପରାଧ କରିବା ପଛରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଟେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ 'ଶେଷ ଦର୍ଶନ' ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ନିଜେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ କହି ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ବାହାରିବା ପରେ ମୃତକ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍.ଓ.I) ଆବିଷ୍କୃତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ଯଦିଓ ଆଇ.ଓ. କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହା 15.12.2004 ରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅପରାଧ ଅସ୍ତ୍ରଟି ଜବତ ହେବା ପରେ କେଉଁଠାରେ ଏବଂ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାହିଁକି ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏତେ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଯାହା କେବଳ 06.04.2005 ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଆଇ.ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) କହିଛନ୍ତି ଯେ, ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି କୁରାଢ଼ୀକୁ ପୋଲିସ୍ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାଲଖାନା ଅଭିଲେଖ ବହି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହେର୍ ଫେର୍ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । **(2016) 65 OCR 1097 ରେ ବିବୃତ କରାଯାଇଥିବା ମଙ୍ଗଳା ଓୟାଲେ-ବନାମ-ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ** ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, କେବଳ କୁରାଢ଼ୀ ଆବିଷ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହା କହି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି

ନିଆଯାଏ, ଏହା ଏକ ଅପ୍ରତିରୋଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳ ଗଠନ କରେ ନାହିଁ ଯେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏ ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବ୍ୟାପ୍ତି କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ତ୍ରିପାଠୀ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଉଭୟ ମୃତକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।ଏହା ପରେ, ମୃତଦେହକୁ ଏକ କ୍ଷେତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ କୁରାଢୀ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଇଙ୍ଗିତରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଯାଞ୍ଚ ଡାକ୍ତର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ 15) ସୂଚିତ କରେ ଯେ, କୁରାଢ଼ୀ (ଏମ୍. ଓ. I.) ରୁ ମାନବ ରକ୍ତ ମିଳିଥିଲା, ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ।

<u>ମୃତକ ଜଣକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ କି ?:</u>

8. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8, ଡାକ୍ତର 16.12.2004 ତାରିଖରେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ:

"ବେକରେ 5 ଇଞ୍ଚର ଏକ କଟା ଆଘାତ" ଏକ ଭାରୀ ଅସ୍ତ୍ରର ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା ଧାର ସହିତ ଆଘାତ କାରଣରୁ ବେକରେ ଗୋଟାଏ କଟା ଘା' ହୋଇଥିଲା। ବେକ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଚର୍ମର ଏକ ଟୁକୁଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇରହିଥିଲା । କ୍ଷତଟି ସି-3, ସି-4 ସ୍ତରରେ ରହିଛି, ଯାହା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ରକ୍ତନଳୀକୁ କାଟିଥିଲା । ଏକାଧିକ କଟା ଆଘାତ ମୁହଁର ବାମ କୋଣ ଅର୍ଥାତ୍ 2 "x 1/2" x 1 "ର ତଳେ ଏବଂ ଡାହାଣ କାନ 3" x 1 "x 2" ପଛରେ ଗୋଟିଏ ରହିଛି । ବେକର ଗଳା କାଟିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ବଡ଼ ରକ୍ତ ଧମନୀଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ତସ୍ରାବ ଜନିତ କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଆଘାତ ପ୍ରାକ୍-ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ ।"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ କାରଣକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ 2), ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ 7) ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ନରହତ୍ୟା ଥିଲା ।

<u>ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା କି ?:</u>

୨. ଆଇନ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନୁମାନ ଅଧୀନରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳା ଗଠନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଉପସଂହାରରୁ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହିଁ ଏହି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟଟି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **(1984) 4 ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ କେସସ୍ 116ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ଶରଦ ବିର୍ଧିଚାନ୍ଦ ସାରଦା-ବନାମ-ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ** ମାମଲାରେ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପାଞ୍ଚଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ସଂକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାର କରି ମାମଲାର ତର୍ଜମା କରିବାରେ ପଞ୍ଚଶୀଳ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁଠାରେ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଆମେ 'ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ' ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6, ଯିଏକି ମୃତକଙ୍କ ଭାଉଜ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ଘଟଣା ଘଟିବା ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ଜାଳେଣି କାଠ ଆଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ମୃତକ ଜଣକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ପରେ ଆସିବେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମୃତକ ଜଣକ ଏକ ବାଉଁଶ ଝୁଡ଼ି ସହିତ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3) ଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିବୃତିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଏକାଠି ଯାଉଥିବାର ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି । ବରଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମୃତକ ଜଣକ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଙ୍କ ବୟାନରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଜାଳେଣି କାଠ ଆଣିବାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆମର ବିନମ୍ର ବିଚାରରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମୃତକଙ୍କ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ 'ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖିଥିବା'

ପରିସ୍ଥିତି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 'ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ' କୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଯେ, ମୃତକ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନ୍ତ ଦେଖାଯାଇଥିବେ । ଏଠାରେ ଏହି ମାମଲାରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଏକୁଟିଆ ଯିବା ପରେ ମଧ୍ଯ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ମୃତକଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହ ମିଳିବା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୃତକ ଜଣକ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ମୃତକଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାର ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଅଭିଯୋଜନ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖିବା ପରେ ମୃତକଙ୍କ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୃତକଙ୍କ ଶବ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନରେ କେହି ମୃତକଙ୍କୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକାଠି ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘର, ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ମୃତଦେହ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଦୂରତା ଥିଲା, ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିରେ ନାହିଁ । ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ, ଘରୁ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତକ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଜାଳେଣି କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ବିଫଳ ହୋଇଯାଏ ।

<u>ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୁରାଢ଼ୀ ଆବିଷ୍କାର ଦିଗରେ ଯାଉଥିବା ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ କି ?:</u>

10. ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ବିଷୟକୁ ଆସିଲେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 କହିଛନ୍ତି ଯେ, 15.12.2004 ତାରିଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7ଟା 20 ମିନିଟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥାନାକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ କୁଠାରଘାତ କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିବୃତି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ, ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଏପରି ବିବୃତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ 15.12.2004 ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା 7.20 ରେ ଥାନାକୁ ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବରଂ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 କହିଛନ୍ତି ଯେ, 16.12.2004ରେ, ସକାଳ ପ୍ରାୟ 5ଟା 45 ମିନିଟରେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 3 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚାଷ ଯୋଗ୍ୟ ଜମିକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପଲାଶ ବୁଦା ଭିତରୁ ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଯାହା ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଲଗ୍ନକ 4 ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇ. ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) କହିଛନ୍ତି ଯେ, 15.12.2004 ରେ, ରାତି ପ୍ରାୟ 8ଟା ବେଳେ, ସେ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ନେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଟର୍ଚ୍ଚ ଲାଇଟ୍ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାତି ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳର ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିନଥିଲେ । ଏହା

ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ 15.12.2004 ରେ ଆଇ.ଓ. ଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧର କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବିଷ୍କାରର ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4, ଯିଏ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପୋଲିସ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ମୃତକ)ଙ୍କୁ ଏକ ଟାଙ୍ଗିଆରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଇ.ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଏକ ପୃଥକ କାଗଜରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପଳାଶ ଗଛ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସେହି କୁରାଢ଼ୀକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ, ଯାହା ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଲଗ୍ନକ 4 ଅନୁଯାୟୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜେରା ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଲୁଚାଇବା ସ୍ଥାନଟି ଘଟଣାସ୍ଥଳର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଅଛି, ଯାହା ମୃତଦେହ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ 3 ରୁ 4 ହାତ ଦୂରରେ ରହିଛି ଏବଂ ସକାଳ 7ଟାରେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଆଇନର ସ୍ଥିରୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 , ଧାରା 25 ଏବଂ 26 ର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଟେ ଯାହା ନିରୀକ୍ଷକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ର ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପୋଲିସ ହେପାଜତରେ ଥିବା ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ନିଷେଧ କରେ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କରାଯାଇନଥାଏ । ଧାରା 27 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତିର ସେହି ଅଂଶକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ, ଯଦିଓ ତାହା ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ, ଯାହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ଧାରା 27ର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ, ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ହେଉଛି ପ୍ରମୁଖ

ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥା (i) ସୂଚନା ଏପରି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ତଥ୍ୟର ଆବିଷ୍କାରର କାରଣ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ (ii) ସୂଚନା ଆବିଷ୍କୃତ ତଥ୍ୟ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମଙ୍ଗଳା ଓୟାଲେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, **AIR (34) 1947 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ପୁଲୁକୁରୀ କୋଟ୍ଟାୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ -ବନାମ-ସମ୍ରାଟ** ମାମଲାରେ ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ **AIR 1952 SC 343 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ହନୁମନ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦ ନାରଗୁଣ୍ଡକର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ - ବନାମ- ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ** ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି **ଏବଂ (1969) 35 CLT 351 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ଶତ୍ରୁଘନ ଓରଫ୍ ସତୁରା ମାଝୀ-ବନାମ- ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ** ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 27 ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ :

> "17. ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ସଂଗୃହୀତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ମୂଳଦୁଆ ଗଠନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ହେବାର ଆଦେଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତଟି ଅଧିକାଂଶ ମାମଲାରେ ଅଧିବକ୍ତା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଏକ ପ୍ରିୟ ତର୍କ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଅପରାଧିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ବେଳେବେଳେ ଭୁଲ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ ପୁଲୁକୁରୀ କୋଟ୍ଟାୟା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନରୁ ଦେଖାଯାଏ । XXXV (1969) CLT 351 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ଶତ୍ରୁଘନ ଓରଫ୍ ସତୁରା ମାଝୀ-ବନାମ-

ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ରେ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

"8. *କୋଟ୍ଟାୟା ବନାମ ସମ୍ରାଟ,* ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଗ୍ରଣୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ । ଏପରି ଏକ ବିବୃତିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 11 ରେ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଏହିପରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ:-

"ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଦଖଲ କିମ୍ବା ଲୁଚାଇବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧର ସାରାଂଶ ଗଠନ କରେ, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଏହା କ୍ୱଚିତ୍ ଘଟିପାରେ ଯେ, ଏକ ତଥ୍ୟର ଆବିଷ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ମୂଳଦୁଆ ଗଠନ କରେ । ପ୍ରମାଣ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂଯୋଗ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଢଙ୍ଗରେ ନକଲି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।"

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିକାଂଶ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟିର ପ୍ରଭାବକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଧାରଣାର ନିହିତାର୍ଥକୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଅଫିମର ଆବିଷ୍କାରକୁ ଦର୍ଶାଏ, ତେବେ କେବଳ ସେହି ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଏକ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇପାରିବ, କାରଣ ଲାଇସେନ୍ସ ବିନା ଅଫିମ ରଖିବା ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ଅଟେ । ସେହିଭଳି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଆଧାରରେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଆବିଷ୍କାର ଦଣ୍ଡବିଧାନର ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅପରାଧର ସାରାଂଶ କେବଳ ଦଖଲ

ନୁହେଁ, ତେବେ ଅଧିକାଂଶ ମାମଲାରେ ଆବିଷ୍କାର ଆଡ଼କୁ ନେଇ ଯାଉଥିବା ବିବୃତି ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ମୂଳଦୁଆ ଗଠନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କହିଛନ୍ତି, ପ୍ରମାଣର ଶୃଙ୍ଖଳରେ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂଯୋଗ, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।"

XX XX XX XX XX

ପେରିୟାସ୍ୱାମୀ ଥେଭାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ମୃତକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଏକ ସାମଗ୍ରୀର ଆବିଷ୍କାରର ପ୍ରଭାବର ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ ବାହାରକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଅଭିଯୋଜନ ଦର୍ଶାଇଥାଆନ୍ତେ ଯେ, କୁରାଢୀରେ ଲାଗିଥିବା ରକ୍ତର ଦାଗ, ମୃତକଙ୍କ ରକ୍ତ ସହିତ ସମାନ ବର୍ଗର ଥିଲା, ତେବେ ଏହାର ଉତ୍ତର ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ସେମାନେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ :

> "ସାଧାରଣତଃ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 27, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏକ ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଛି, ଜଣେ ଏପରି କିଛି ଆବିଷ୍କାର ପାଇବାକୁ ଆଶା କରେ ଯାହା ମୃତକଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇପରେ, ବରଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସହିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପରାଧ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଆବିଷ୍କୃତ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ। କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଆଧାରରେ, ଏପରି ଏକ ଅସ୍ତ୍ର, ଯାହା ଏଭଳି ଅପରାଧ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଇପାରେ, ରକ୍ତ ଦାଗ ସହିତ ମିଳିଥିଲା, କେବଳ

ଏହି ତଥ୍ୟ ହିଁ, ସେ ହିଁ ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉକ୍ତି ଉପରେ, ଆମର ସ୍ପଷ୍ଟ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବିଷ୍କାରକୁ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିବୃତି ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଜଣକ ହତ୍ୟାକାରୀ ଥିଲେ, ଯଦିଓ ଏହା ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।"

ଆଇନର ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମର ନମ୍ର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଯାହା କୁରାଢୀ (ଏମ୍.ଓ.I) ର ଆବିଷ୍କାରକୁ ନେଇଥାଏ, ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଅଭିଯୋଜନ ମହଲର ନିର୍ମାଣକୁ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ଆକାରରେ ଆଧାରଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥାଏ ।

<u>ଜବତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା :</u>

11. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଯଦିଓ ଆଇ. ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସାକ୍ଷୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଟାଙ୍ଗିଆର ଆବିଷ୍କାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ବିଷୟରେ ଅତି ବିଚିତ୍ର ଭାବରେ, ଆଇ. ଓ.(ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12)ଙ୍କ ବୟାନ, କୁରାଢୀ ଜବତ କରିବା ପରେ ସେ କ'ଣ କରିଥିଲେ, ଏହା କହିବା ବ୍ୟତୀତ ଯେ ଏହାକୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ନୀରବ ଅଟେ । ଆଇ. ଓ. କହିନାହାନ୍ତି ଯେ, ଏହାକୁ ମୁଦଦିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଜେରା ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ପୋଲିସ ମାଲଖାନାରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ

ଆଇ.ଓ. ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାଲଖାନା ଅଭିଲେଖା ବହି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଯଦି ଅସ୍ତ୍ରକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହେପାଜତରେ ରଖାଯାଇନଥିଲା, ତେବେ ତା 'ସହିତ ହୋଇଥିବା ହେର ଫେରକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ, ଅସ୍ତ୍ରଟି 16.12.2004 ରେ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଡାକ୍ତର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8) ଏହାକୁ 29.03.2005 ରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷାର ଚାଲାଣ ପତ୍ର ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଏହା କେବଳ 06.04.2005 ରେ ପଠାଯାଇଥିଲା । ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଯଦିଓ କୁରାଢ଼ୀରେ ମାନବ ରକ୍ତ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଗୀକରଣ ବିଷୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ, କୌଣସି ମତ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଏହା ଅନିର୍ଣ୍ଣୟକ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେହିଭଳି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଧାନ ବିଷୟରେ, ଯଦିଓ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଧୋତି, ଗଞ୍ଜି ଏବଂ ଗାମୁଛାରୁ ମାନବ ରକ୍ତର ଦାଗ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବର୍ଗୀକରଣ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାମତ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପ୍ରେରଣରେ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଜବତ ହୋଇଥିବା ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ଧୋତି, ବନିୟାନ ଏବଂ ଗାମୁଛା ଜେରା ସମୟରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହିପରି ପୋଷାକରେ କୌଣସି ରକ୍ତ ଦାଗ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇନଥିଲା ।

<u>ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତି:</u>

12. ଏହି ମାମଲାରେ, ଅପରାଧ କରିବା ପଛରେ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତି ରହିଛି । ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର

ଅନୁପସ୍ଥିତି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମତା ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ସଚେତ କରିବ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏହାର ମାମଲା ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । **(2022) ସୁପ୍ରିମ୍ କୋର୍ଟ କେସସ୍ ଅନ୍ଲାଇନ୍ SC 1454 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ନନ୍ଦୂ ସିଂ -ବନାମ- ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଛତିଶଗଡ଼)** ର ମାମଲାରେ, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଆଇନର ଉପରୋକ୍ତ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି :

> "12. ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ମାମଲାରେ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, କେବଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ମାମଲାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୋଗ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲା ଖାରଜ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ, ସେହି ସମୟରେ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପସ୍ଥିତି ଏକ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନୁପସ୍ଥିତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥାଏ ।"

ଏହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତକଙ୍କ ସହ ତିକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏପରି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ଜୀବନ ନେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଏ ।

<u>ଉପସଂହାର :</u>

13. ନଥିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ଯେହେତୁ 'ଶେଷ ଦର୍ଶନ' ର ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଜବତ

ହୋଇଥିବା ଅସ୍ତ୍ରକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ସୁରକ୍ଷିତ ହେପାଜତ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣର ଅଭାବ ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପରିସ୍ଥିତିର ଶୃଙ୍ଖଳକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଅପ୍ରତିରୋଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ, ଯିଏକି ଏହି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି।

ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ତାଙ୍କୁ ହେପାଜତରେ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉ । ଜେଲ୍ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନଥି ସହିତ ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସୂଚନା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଠାଯିବ ।

ଏହି ମାମଲାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସୁଶ୍ରୀ ମନସ୍ୱିନୀ ରାଉତଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯାହା 7,500/- ଟଙ୍କା (କେବଳ ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା) ରେ

ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟତାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ।

....

ଏସ୍.କେ. ସାହୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

....

ଏସ୍. କେ. ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
2 ଜାନୁଆରୀ, 2024/ପ୍ରଶାନ୍ତ

HIGH COURT ORISSA

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ,କଟକ